

qui a te aq̄m petit: petisses ab eo: et daret tibi aquā viuā: vñ q̄ biberit: nō sitiet in eternū: s̄ efficiet in eo fons aque salientis in vitas eternā: Aut scdm̄ decursus aq̄z: scdm̄ poploꝝ pctā: qz et aque ppli inf̄ptant in apocalypsi. Et decursus nō absurde intelligit lapsus: qd̄ ptinet ad delictū. Lignū q̄ illd̄: id est dñs noster: de aquis decurrentibus: id est pplis pctōib⁹: trahēs eos in radices discipline sue: Fructus dabit: Hoc est: p̄stituet ecclias: In tpe suo: Id est post q̄ clarificat⁹ est resurrectione et ascensione in celū. Tūc em̄ sp̄sctō misso aplis: et eis i fiducia sui confirmatis et directis: in p̄plos fructificauit ecclias. Et folius ei⁹ nō decidet: Id est v̄bū eius nō erit irritus: qz oīs caro senū: et claritas hoīs vt flos femi: senū aruit et flos decidit: verbū aut̄ dñi manet in eternū. Et oīa quecūq; fecerit prosperabuntur. Id est: quecūq; illud lignū attulerit: q̄ oīa videlicet accipiēda sūt: fructus et folia: id est: facta et dicta.

Alia lra. t̄ defluet.

Alia lra. t̄ faciet.

Nō sic impij nō sic: sed tāq; puluis que proijcit ventus a facie terre. Terra hic accipiēda est ipsa stabilitas in deo: Scdm̄ quā dicit: Bñs ps hereditatē mee: et em̄ hereditas mea p̄clara est mihi. Scdm̄ hāc dicit: Sustine dñm et observa vias ei⁹: et exaltabit te vt possideas terrā. Scdm̄ hanc dicit: Beati mites: qz ipi hereditate possidebūt terrā. Similitudo aut̄ hinc ducta est: qz vt h̄ terra visibil̄ exteriorē hoīem nutrit et p̄tinet: ita illa frā invisibil̄ interiorē hoīem. A cui⁹ fre facie p̄ijcit v̄tus impiū: id est supbia: qz inflat. Quā cauens ille q̄ inebriabat̄ ab vbertate domus dei: et torrēte voluptatis ei⁹ potabat̄: dicit: Nō veniat mihi pes supbie. Ab hac terra p̄ijcit supbia eū q̄ dixit: Pona sedē meā ad aq̄lonē: et ero s̄ilis altissimo. Ab hui⁹ terre facie p̄ijcit etiā eū q̄ cū p̄sensisset et gustasset de ligno p̄hibito vt esset sicut de⁹: abscondit se a facie dei. Hāc terrā ad interiorē hoīem p̄tinere: et inde supbia hoīem p̄ijci: maxie intelligi pōt i eo qd̄ scriptus est: Quid supbit terra et cinis: qm̄ in vita sua p̄iecit intima sua: Tūc em̄ p̄iecit⁹ est: nō absurde se dicit p̄iecit. Ideo non resurgūt impij in iudicio: Ideo scz: q̄ tāq; puluis p̄ijciunt a facie terre. Et bñ b̄cis dicit auferri qd̄ supbi ambiāt: id est vt iudicēt: vt b̄ipm̄ plam⁹ dictū intelligat: sequenti sentētia. Neq; peccatores i cōsilio iustoz. Solet em̄ hoc modo repeti

plam⁹ qd̄ super⁹ dicit: vt pctōres intelligant impij: et qd̄ supra dictū est in iudicio: hoc dictū sit in cōsilio iustoz. Aut certe si aliud sūt impij: aliud pctōres: vt q̄q; oīs impi⁹ pctōr sit: nō tñ oīs pctōr sit impius. Impij nō resurgūt in iudicio: id est resurgent quidē: sed nō vt iudicent: qz iam penis certissimis destinati sūt. Pctōres aut̄ nō resurgūt in cōsilio iustoz: id est vt iudicēt: s̄ forte vt iudicent: vt de his dictū sit: Uniuscuiusq; op⁹ quale sit ignis p̄abit: Si cui⁹ op⁹ māserit: mercedē accipiet. Si cui⁹ aut̄ op⁹ exultū fuerit: detrimētū patietur. Iose aut̄ salu⁹ erit: sic tñ quasi p̄ ignem.

Quī nouit dñs viā iustoz. Quē admodū dī: nouit salutē medicina: morbos aut̄ nō nouit: et tñ etiā morbi arte medicine agnoscūtur: Sic dici pōt nosse dominū viā iustoz: viā vō impioꝝ nō nosse: nō qz aliqd̄ dñs nescit: et tñ dicit pctōib⁹: nō noui vos. Iter aut̄ impioꝝ p̄ibit. Pro eo positū est ac si diceret: iter aut̄ impioꝝ nō nouit dñs. Sed plam⁹ dictū est: vt h̄ sit nesciri a dño: qd̄ est p̄ire: et h̄ sit sciri a dño: qd̄ ē manere: Ut ad scientiā dei esse p̄tineat: ad ignorantiā vō nō esse: quia dñs dicit: Ego sum q̄ sum. Et qui est: misit me.

Explicit Tractatus de ps. I

Incipit Tractatus de ps. II

Uquid fremuerūt gētes: et populi meditati sunt inania. Astiterunt reges terre: et principes conuenerunt in vnu aduersus dñm: et aduersus christū eius. Pro eo dictū est vt quid: ac si diceret frustra. Nō em̄ impleuerūt quod voluerūt: vt chastus extingueret. Dicit h̄ ergo de p̄secutorib⁹ dñi: qui et in actib⁹ aploꝝ cōmemorant. Dirupam⁹ vincula eoz: et abijciam⁹ a nobis iugum ipsoꝝ. Quis possit et aliter intelligi: tñ apti⁹ ex eorū p̄sona accipit: quos dixit inania meditatoꝝ: vt h̄ sit dirupam⁹ vincula eoz: et abijciam⁹ a nobis iugū ipsoꝝ: dem⁹ opam vt nō nos alliget neq; imponat nob̄ christiana religio. Qui habitat in celis irridebit eos: et dñs subsannabit eos. Repetita sententia est. Mā p̄ eo qd̄ est: qui habitat in celis: subsequēter positū est: dñs: et p̄ eo qd̄ est: irridebit: subsequēter positū est: subsannabit: nihil hoꝝ tñ sapere oportet carnaliter: q̄si aut̄ buccis de⁹ irrideat: aut̄ naso subsannet: s̄ ea vis accipiēda est: quā dat sc̄is suis: vt futura cer-

Alia lra. t̄ quare.

Alia lra. t̄ p̄ijciam⁹.

nētes: id est nomē christi et dñationē pua-
gaturā in posteros et vniuersas gentes ob-
tēaturā: illos iania meditados esse intelli-
gāt. Hec em̄ vis qua ista p̄scita sūt: irrisio
dei est: et subsannatio. Qui habitat i cel̄ ir-
ridebit eos. Celos: si aīas sc̄tās accipiam⁹:
p̄ has eos vtiq̄ p̄sciēs qd futurū sit: deri-
debit de⁹ et subsannabit. **T**uc loque-
tur ad eos i ira sua: et in furore suo
cōturbabit eos. **P**lanius em̄ oñdens
quō ad eos loquet̄ dixit: cōturbabit eos: vt
in ira sua h̄ sit: in furore suo. **I**ra aut̄ et fu-
rore dñi dei nō p̄turbationē mētis oportet
intelligi: s̄ vim qua iustissime vindicat sub-
iectā sibi ad ministeriū vniuersā creaturā.
Precipue nāq̄ p̄uidendū ē et tenēdū illd̄
qd scriptū est in Salomone: Tu autē dñe
vtutū cū trāquillitate iudicas: et cum ma-
gna reuerētia disponis nos. **I**ra ḡ dei est
mot⁹ qui fit in aīa q̄ legē dei nouit: cū ean-
dem legem videt a peccatore p̄teriri. **P**er
hūc em̄ motū iustay aīay multa vindicāt:
Quā possit ira dei recte intelligi etiā ipsa
mentis obscuratio: q̄ p̄sequit̄ eos qui legē
dei trāsgrediunt. **E**go autē cōstitut⁹
sum rex ab eo sup syon monte san-
ctū ei⁹: p̄dicās p̄ceptū ipsi⁹. **E**x p̄-
sona ipi⁹ dñi nostri Iesu Christi ista mani-
festa sūt. **S**yon autē h̄ speculationē vt qdā
l̄terptant: significat: nil magis q̄ eccliam
debem⁹ accipere: vbi quotidie intētio erigit
speculāde claritatis dei: sicut **A**p̄ls dicit:
Mos autē reuelata facie gl̄iam dñi speculā-
tes. **E**rgo iste sensus ē: **E**go autē cōstitutus
sum rex ab eo sup eccliam sc̄tām eius: quā
montē appellat: p̄pter eminētā et firmita-
tē. **E**go autē cōstitut⁹ sum rex ab eo: **E**go sc̄z
cui⁹ vincula illi dirumpere: et iugū medita-
bāt ab̄scere. **P**redicās p̄ceptū ipi⁹. **Q**uis
h̄ nō sentiat: cū quotidie facitet⁹. **D**ñs
dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego ho-
die genui te. **Q**uā etiā possit ille dies i
p̄phētia dicit⁹ videri: q̄ **I**esus christ⁹ sc̄dm
hoīem nat⁹ est: tñ hodie: qz p̄ntiā significat
(atqz in efnitate nec p̄teritū q̄c̄q̄ ē: q̄si esse
desierit: nec futurū q̄si nōdū sit: s̄ p̄ns tan-
tū. qz q̄c̄q̄ efnū est: semp est) diuinit⁹ acci-
pit: sc̄dm id dictū: hodie genui te. q̄ semp̄
ternā generationē virtutis et sapiētie dei:
qui est vnigenit⁹ fili⁹: fides sincerissima et
catholica p̄dicat. **P**ostula a me et
dabo tibi gētes hereditatē tuam: **H**oc iā
tpaliter sc̄dm susceptū hoīem: qui
sacrificiū sese obtulit p̄ oib⁹ sacrificijs: qui

etiā interpellat p̄ nobis: vt ad totā ipsam
dispensationē tpalē q̄ p̄ genere hūano fa-
cta est: referat qd dictū ē: postula a me: vt
sc̄z gētes noi christiano copulent: atqz ita
a morte redimant et possideant a deo. **B**a-
bo tibi gētes hereditatē tuā: q̄s possideas
ad eay salutem: et q̄ tibi fructificēt sp̄ualia.
Et possessionē tuaz terminos terre.
Idē repetitū ē. **T**erminos fr̄e: p̄ eo positū
qd dictū est: dabo tibi gētes: s̄ h̄ plan⁹ di-
ctū sit: vt oēs gētes intelligam⁹. **P**ossessio-
nē autē tuā: p̄ eo dictū est: hereditatē tuaz.
Reges eos i virga ferrea: **I**n in-
flexibili iusticia. **E**t tāq̄ vas figuli cō-
teres eos. **I**d est: cōteres in eis frenas
cupiditates: et veteris hoīs lutulēta nego-
cia: et q̄c̄quid de pctōre limo p̄tractuz atqz
inolitū est. **E**t nūc reges intelligite:
Et nūc: id est iā inouati: iā p̄tritis luteis te-
gumētis: id est carnalib⁹ vasis error: q̄ ad
p̄ritā vitā p̄tinēt. **N**ūc intelligite iā reges: id
est iā valētes regere q̄c̄qd in vob seruire at
qz bestiale est: et iā valētes pugnare: nō q̄si
aerē cedētes: s̄ castigātes v̄ra corpa: et ser-
uituti subijciētes. **E**t erudimi q̄ iudica-
tis terrā. **H**oc idē repetitū ē. **E**rudimi-
ni: p̄ eo qd dictū ē intelligite. **Q**ui iudicat
autē terrā: p̄ eo qd dictū ē: reges. **S**p̄uales
em̄ significat q̄ iudicat̄ fr̄ā. **I**nferi⁹ em̄ no-
bis ē q̄c̄qd iudicam⁹. q̄c̄qd autē infra sp̄ua-
lē hoīem est: merito fr̄a noiā: qz frena la-
be sauciātū est. **S**eruite dño i timo-
re. **N**e i supbiā vtāt qd dictū est: reges q̄
iudicat̄ fr̄ā. **E**t exultate ei cū tremo-
re: **O**ptie s̄biectū est exultate: ne ad mise-
riā valere videret̄ qd dictū est: seruite dño
in timore. **S**z rursus ne id ipm p̄geret in ef-
fusionē temeritauis: additū est: cū tremore:
vt ad cautionē valeret circūspectāqz sācti-
ficatiōis custodiā. **E**tā sic pōt accipi: **E**t
nūc reges intelligite: id est et iā nūc me rege
cōstituto: nolite tristes eē reges fr̄e: q̄si bo-
nū v̄m ablatū sit vob: s̄ intelligite poti⁹ et
erudimi. **I**d em̄ vob expedit vt s̄b illo sit:
a q̄ intellect⁹ et eruditio vob dat. **E**t h̄ vo-
bis expedit: vt nō temere dominemī: s̄ do-
mino oīm cū timore f̄uiatis: et exultetis in
beatitudine certissima et sincerissima: cau-
ti et circūspiciētes: ne ab ea p̄ supbiā deci-
datis. **A**p̄phēdite disciplinam ne
qn irascat dñs: et pereat de via iu-
sta. **H**oc est qd ait: intelligite et erudimini.
Nā intelligere et erudiri: h̄ est apprehēdere
disciplinā. **V**erūtāmē i eo qd dicit̄ appre-

Alia l̄ra.
t̄cōfringes.

Alia l̄ra.
t̄ eius.

hēdite: sat̄ significat̄ p̄sidū qd̄ dā atq; mu-
nimētū eē aduersus oīa q̄ obesse possēt: ni-
si tāta cura apphēderet. Ille q̄n̄t̄ irascat̄
dñs: cū dubitatōe positū ē: nō scdm̄ visio-
nē pp̄he: cui certū ē: s̄ scdm̄ eosip̄os qui
monēt: qz cū dubitatōe solēt cogitare irā
dei: q̄b̄ nō apte reuelat̄. Hoc q̄ s̄b̄i p̄i de-
bēt dicere: Apphēdam̄ disciplinā: ne q̄n̄
irascat̄ dñs: et peam̄ d̄ via iusta. Jam vō
irascat̄ dñs: quō accipiēdū ē: sup̄dictū est.
Et peat̄ d̄ via iusta: Hec maḡ pena est: q̄
ab ijs formidat̄: q̄ aliqd̄ dulcedis iusticie
p̄ceperūt. Qui em̄ perit d̄ via iusticie: cui
maḡ miseria p̄ vias iūctatis errabit. **Cū**
exarserit i breui ira ei⁹: bti oēs q̄ cō
fidut̄ i eo. Id est cū vidicta venerit: que
ip̄is r̄ pctōib̄ p̄parat̄: Nō solū eos nō at-
tigit q̄ p̄fidut̄ i dño: s̄ etiā ad regnū ill̄ in-
struēdū r̄ b̄limādū p̄ficiet. Nō em̄ dixit:
cū exarserit i breui ira ei⁹: securi oēs q̄ p̄si-
dūt̄ i eo: tāq; s̄ solū inde habeāt qd̄ nō pu-
nīat̄: s̄ bti: dixit: vbi ē bonoz oīm sūma et
cumul⁹. Qd̄ aut̄ positū est: in breui: s̄ ma-
xime significare arbitroz: qz repentinū ali-
qd̄ erit: dū hoc remotū r̄ lōge futurū pctō-
res existimabunt.

Explicit Tractat⁹ de ps̄. II

Incipit Tractat⁹ de ps̄. III

**Psalmus David cum fugeret
a facie Absalon filij sui.**

Hinc psalmū ex p̄sona christi accipi-
endū p̄suadet qd̄ dictū est: Ego dor-
mivi r̄ somnū cepi: r̄ exurrexi: qm̄ dñs sus-
cepit me. Magis em̄ h̄ ad passiōem r̄ re-
surrectiōez dñi p̄gruent̄ sonat: q̄s ad illam
h̄istoriaz in q̄ David scribit̄ fugisse a facie
bellātis aduersū se filij sui. Et qm̄ sc̄ptū ē d̄
discipul̄ christi: Qd̄ diu cū eis ē sp̄sūsus nō
ieiunabūt filij sp̄sū: nō mirū si fili⁹ ei⁹ impi-
us: signat̄ discipul⁹ impi⁹ q̄ eum tradidit:
A cuius facie fugisse q̄s̄ h̄istorice posset
accipi: qm̄ illo discedēte: secessit cū ceteris
in mōtē: tñ sp̄ualit̄ qm̄ mētē Jude fili⁹ dei:
id est virt⁹ r̄ sapiētia dei deseruit: cū eū dia-
bol⁹ penit̄ inuasit in eo qd̄ sc̄ptū est: Et in-
trauit diabol⁹ i cor̄ ei⁹: bñ accipit̄ a facie ei-
us christū fugisse: nō qz christ⁹ diabolo ces-
sit: s̄ christo discedēte: diabolus possedit.
Quē discessit̄: fugā eē i h̄ psalmo appella-
tū celeritatē eā arbitroz: qd̄ v̄bo etiā dñi si-
gnificat̄ dicēt̄: Qd̄ facit̄: cito fac. Loq̄mur
etiā sic i cōsuetudie: vt dicam⁹: Fugit me:
qd̄ i mētē n̄ veit. Et d̄ hoīe doctissimo dici-
m⁹: N̄ libū eū fugit. Propterea v̄tas fugit

mētē Jude: cū eū illustrare destitit. Absa-
lō aut̄ sic qd̄ā interpretat̄: i latina lingua d̄r
p̄ris par. Qd̄ mix videri p̄t: siue in h̄isto-
ria regnoz: cū bellū aduersus patrē Absa-
lon gesserit: siue i h̄istoria noui testam̄ti: cū
traditor dñi Judas fuerit: queadmodum
p̄ris par possit̄ itelligi. S̄ r̄ ibi q̄ diligēt̄ le-
gūt: vidēt̄ i illo bello Bauid pacatū esse fi-
lio: q̄ etiā magno cū dolore plāxit extictū
dicēs: Absalō fili⁹ me⁹: q̄s dabit̄ mihi mo-
ri p̄ te: Et i h̄istoria noui testam̄ti ip̄a dñi
n̄rī tāta r̄ tā mirāda patiētia: qd̄ euz tā diu
ptulit̄ tāq; bonū: cū ei⁹ cogitatōes nō iāra-
ret: cū adhibuit ad p̄uuiū: i q̄ corpis r̄ s̄a-
guis sui figurā discipul̄ cōmēdauit r̄ tradi-
dit. Qd̄ deniq; i ip̄a traditōe ei⁹ osculū ac-
cepit: bñ itelligit̄ pacē exhibuisse traditori
suo: q̄suis ille tā scelerate cogitatōis in̄no-
bello vastaret. Et iō Absalō p̄ris par d̄r:
qz p̄r habuit pacē: quā ille nō habuit.

Domie qd̄ multiplicati sūt q̄
tribulat̄ me: Tā sez multiplicati
sūt: vt etiā de nūero discipuloz nō
deserit q̄ nūero accesserit p̄seōntiū. **Ad-**
ti insurgūt super me. **Adti dicit**
aie mee: nō ē sal⁹ illi i deo ei⁹. **Ad-**
nifestū ē qd̄ nisi desperaret̄ resurrectur⁹: nō
vtiq; occideret̄: Ad h̄ valēt ille voces: de
scēdat d̄ cruce si fili⁹ dei ē: Et alios salua-
uit: seip̄m nō p̄t. Ergo nec Judas eū tra-
didisset: nisi ex eoz eēt nūero: q̄ christū cō-
tēneret̄ dicētes: nō ē salus illi in deo eius.

Tu aut̄ dñe susceptor me⁹ es: Se-
cundū hoiez d̄r deo: qz hoīs susceptio est
v̄bū caro factū. Gloria mea r̄ exaltans
caput meū. Gliaz suā deū dic̄ etiāz ille:
quē sic suscepit̄ dei v̄bū: vt sil̄ cū eo de⁹ si-
eret. Biscāt̄ sup̄bi: q̄ nō libēt̄ audiūt̄ cū eis
d̄r: Quid aut̄ hēs qd̄ nō accepisti: Si aut̄
accepisti: qd̄ gliaz q̄ si nō accepisti: Et exal-
tās caput meū: Adētē ip̄az hūanā h̄ acci-
piēdā puto: qd̄ caput aie nō absurde ap-
pellat̄: q̄ ita inhesit̄ r̄ qd̄amō coaluit̄ excel-
lētī sup̄eminētie v̄bi hoīem suscipiēt̄: vt tā
ta passiōis hūilitate nō deponeret̄. Vo-
ce mea ad dñm clamauit̄: Id ē: nō cor-
porea voce q̄ cū strepitu v̄berati aeris pro-
mit̄: s̄ voce cordis: q̄ hoīb⁹ silet: deo aut̄ sic
clamor sonat: Qua voce Susāna exaudi-
ta ē. Et d̄ q̄ voce ip̄e dñs p̄cepit: vt i cubi-
cul̄ claus⁹: id ē vt i secret̄ cordis sine strepi-
tu oret̄. Nec facile q̄s̄ dixerit̄ hac voce mi-
n⁹ orari: si nlls v̄boz son⁹ reddat̄ ex corpe:
qm̄ r̄ silēt̄ cū i cordib⁹ oram⁹: si aliene ab

N.B.

Alia lra.
+ aduersum.
Alia lra.
+ ipsi.